

Præjudicielle spørgsmål

Tillader fællesskabsretten — og konkret artikel 15, stk. 2, og artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ⁽¹⁾, artikel 8, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet ⁽²⁾, artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder ⁽³⁾ og artikel 17, stk. 2, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — at medlemsstaterne begrænser den pligt til opbevaring og tilrådighedsstillelse af tilslutnings- og trafikdata, der skabes ved kommunikationer, som etableres i forbindelse med leveringen af en informationssamfundstjeneste, og som påhviler netoperatører og tjenesteydere inden for elektronisk kommunikation, leverandører af adgang til telekommunikationsnet og leverandører af dataoplagringstjenester, til en strafferetlig undersøgelse eller til formål vedrørende beskyttelse af den offentlige sikkerhed og det nationale forsvar, således at forpligtelsen ikke finder anvendelse i civile retssager?

⁽¹⁾ EFT L 178, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 167, s. 10.

⁽³⁾ EUT L 157, s. 45.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 26. juni 2006 — Interboves GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sag C-277/06)

(2006/C 212/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Interboves GmbH.

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas.

Præjudicielle spørgsmål

1) Fastsætter kapitel VII, punkt 48, nr. 7, litra a), i bilaget til direktiv 91/628/EØF ⁽¹⁾ et grundlæggende krav for søtransporter, således at forsendelsestiderne med lastbil før og efter søtransporten i princippet ikke — såfremt betingelserne i kapitel VII, punkt 48, nr. 3 og 4, i bilaget til direktiv 91/628/EØF, med undtagelse af forsendelses- og hvileperioderne, er opfyldt — er indbyrdes forbundet, når dyrene transporteres på såkaldte roll-on-roll-off-færger?

2) Indeholder kapitel VII, punkt 48, nr. 7, litra b), i bilaget til direktiv 91/628/EØF en særlig bestemmelse for såkaldte roll-on-roll-off-færger, der sejler inden for Fællesskabet, som sammen med, dvs. ud over de i kapitel VII, punkt 48, nr. 4, litra a), i bilaget til direktiv 91/628/EØF fastsatte betingelser, finder anvendelse med den virkning, at der efter færgens ankomst i bestemmelseshavnen ikke begynder at løbe en ny maksimal forsendelsesperiode på 29 timer [jf. kapitel VII, punkt 48, nr. 4, litra d), i direktivets bilag], men at dyrene i stedet skal have en hvileperiode på 12 timer, når det ikke er muligt at lade søtransporten indgå i den generelle model i kapitel VII, punkt 48, nr. 2-4, i direktivets bilag — i det foreliggende tilfælde fordi dens varighed oversteg den periode på 29 timer, der er fastsat i punkt 48, nr. 4, litra d)?

⁽¹⁾ EFT L 340, s. 17.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 26. juni 2006 — Manfred Otten mod Landwirtschaftskammer Niedersachsen

(Sag C-278/06)

(2006/C 212/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Manfred Otten.

Sagsøgt: Landwirtschaftskammer Niedersachsen.

Adciteret: Jonny Kück, 27726 Worpswede.

Procesdeltager: Die Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht.

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992⁽¹⁾, som affattet ved forordning (EF) nr. 1256/1999 af 17. maj 1999⁽²⁾, fortolkes således, at referencemængder, der er tilknyttet en mælkeproducerende bedrift eller et mælkeproducerende areal, ved udløb af en forpagtningskontrakt, også kan tilfalde bortforpagteren, når denne ikke selv er eller bliver producent, såfremt han inden for en kort frist gennem et statsligt salgsgorgan overdrager virksomheden eller arealet til en tredjemand, der besidder denne egenskab?

⁽¹⁾ EFT L 405, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 160, s. 73.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Madrid (Spanien) den 27. juni 2006 — CEPSA, Estaciones de Servicio SA mod LV Tobare e Hijos SL

(Sag C-279/06)

(2006/C 212/36)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CEPSA, Estaciones de Servicio SA.

Sagsøgt: LV Tobare e Hijos SL.

Præjudicielle spørgsmål

1. A) Skal EF-traktatens artikel 81, stk. 1, fortolkes således, at en eneforhandlerkontrakt indgået i 1996 mellem en distributør af olieprodukter og en virksomhed, der er ejer af en servicestation, hvorved sidstnævnte forpligter sig til eksklusivt at sælge motorbrændstoffer og andre brændstoffer fremstillet af olie fra leverandøren i et bestemt tidsrum, og til ikke at sælge sådanne produkter leveret af andre distributører, falder inden for artiklens anvendelsesområde, for så vidt som denne indebærer et konkurrenceforbud, selv om en sådan kontrakt på grund af dens økonomiske betydning kunne anses for en agenturkontrakt?
- B) Såfremt kontrakten falder ind under artiklens anvendelsesområde, kan den da være omfattet af fritagelsen fra artiklens forbud, hvis den opfylder betingelserne i forordning nr. 1984/83, ikke mindst vedrørende varighed?

C) Hvis det forholder sig sådan, kræves det da i henhold til artikel 10 og 12 i forordning nr. 1984/83 — for så vidt angår tilladelsen til, at varigheden af konkurrenceforbuddet overskrider fem (5) år mod leverandørens indrømmelse af økonomiske eller finansielle fordele til servicestationsejeren — at de økonomiske eller finansielle fordele er væsentlige, eller er det tilstrækkeligt, at de ikke er ubetydelige? Kan disse regler fortolkes således, at sådanne økonomiske eller finansielle fordele er indrømmet i eneforhandlerkontrakter, hvor leverandøren af olieprodukterne bærer udgifterne til installation og vedligeholdelse af leverandørens varemærke på tankstationen, eller overdrager tanke og brændstofstandere, som servicestationsejeren ikke må bruge uden skriftlig tilladelse fra eneleverandøren til produkter, der ikke er leveret af denne, og som skal tilbageleveres, når den autoriserede brug ophører, og hvis værdi er dækket af den garanti, som servicestationsejeren har stillet til fordel for leverandøren, og som skal kunne gøres gældende på anfordring?

D) Hvis der ikke er grundlag for en sådan undtagelse, vil den manglende retsvirkning som omhandlet i EF-traktatens artikel 81, stk. 2, da påvirke hele kontrakten?

2. A) Skal EF-traktatens artikel 81, stk. 1, fortolkes således, at en sådan eneforhandlerkontrakt, for så vidt den fastsætter, at servicestationsejeren skal sælge eneleverandørens motorbrændstoffer og andre brændstoffer fremstillet af olie til en af denne fastsat pris til den endelige forbruger, principielt er konkurrencebegrænsende på grund af fastsættelsen af udsalgsprisen under hensyn til kontraktens økonomiske betydning og nærmere bestemt de risici, som servicestationsejeren bærer og hans bidrag til omkostningerne i forbindelse med leveringen af de varer, der er genstand for kontrakten, eller salgsfremme af dem, i betragtning af følgende relevante problemstillinger:

- 1) Servicestationsejeren forpligter sig til udelukkende at sælge leverandørens smøremidler og andre hjælpemidler til motorkøretøjer, motorbrændstoffer og andre brændstoffer fremstillet af olie i overensstemmelse med de af CEPTSA fastsatte udsalgspriser, salgs- og driftsbetingelser og salgs- og driftsteknikker i ti år, med mulighed for forlængelse i på hinanden følgende femårige perioder, ved udtrykkelig og skriftlig aftale med et varsel på mindst seks måneder.
- 2) Servicestationsejeren bærer risikoen for motorbrændstofferne og de andre brændstoffer fremstillet af olie fra det tidspunkt, hvor de modtages fra leverandøren i servicestationens oplagringstanke, herunder også den volumetriske risiko. Fra tidspunktet for modtagelsen af produkterne bærer servicestationsejeren forpligtelsen til at opbevare produkterne på de vilkår, der er nødvendige for at undgå tab eller beskadigelse af dem og er i givet fald ansvarlig over for leverandøren og tredjemand for ethvert tab, forurening eller blanding, som de måtte blive udsat for, og de skader der hermed kan forvoldes.